

efflans, ntis. *adi.* **FORMA** ecflans. **ETYM** *part. praes. ab* efflare; *inde per ellipsim ab* animam efflans. [**FREQ** minima **14**^{indicia} **0,84**^{/d.c.m.} **239-169** ENN] uocabulum scriptis litterariis narrando argumentando aptum, quandoquidem dramaticis; omnibus temporibus, magis uersu quam prosa; usibus praecipue doctis et mediis, a quotidianis absens.

VARIATIO OPERUM		indicia	p ^{/d.c.m. subc.}
	argumentalis	6	0,83
	dramatica	1	2,2
	narratiua	7	1,3
DIACHRONICA	III-II aec.	1	2,5
	I aec.	3	1,1
	I-II ec.	3	0,78
	III-V ec.	7	0,74
DIAPHASICA	docta	8	3,8
	media	6	0,43
DIASTRATICA	litteraria	14	1
MODUS	prosa	5	0,34
	uersu	9	4,6

¶ *qui animam agit usque moriatur* • *agonizante* **239-169** ENN Trag 18. misso sanguine tepido tullii efflantes uolant. [**REL** exanimatus^{a2}, moribundus, semianimis] **44** C1C Diu 1.106. *anquem* quem se intorquentem lanians rostroque cruentans ... abicit ecflantem et laceratum adfligit in unda. **80-90** STAT Theb 8.168. uix magna lauare uulnera et efflantes libet internectere plagas. **80-90** STAT Theb 9.899. frigidus et nuda iaceo tellure, nec usquam tu prope, quae uultus efflantiaque ora teneres.